

souhlas, nebylo by lze vykonati exekuci, kdyby při výkonu exekuce odepřela věci vydati po rozumu § 262 ex. ř. Nehledíc k tomu má výkon exekuce dlužníka překvapiti (§§ 3 a 55 ex. ř.), čemuž by nebylo, kdyby třetí osoba, jež svršky dlužníkovy má v držení, předem o zamýšleném výkonu exekuce věděla, neboť by o tom mohla dlužníka vyrozuměti, a tak snadno by mohl býti zmařen účel, který zákon sleduje tím, že nepřipouští slyšení dlužníka před povolením exekuce na movité věci. Nelze proto souhlasiti s názorem rekursního soudu, že navrhovaná exekuce zabavením svršků dlužnice jsoucích v držení manželů V-ových neměla býti povolena prvním soudem proto, že vymáhající věřitelé netvrdili v exekučním návrhu, že manželé V-ovi jsou ochotni k vydání těchto svršků. Než rekursní soud uvádí dále, že exekuce neměla býti povolena i proto, že další navrhovanou a povolenou exekucí zabavením nároku na vydání a vrácení těchto svršků jest vyčerpáno veškeré majetkové právo dlužnice k zabaveným věcem. Tím chtěl rekursní soud zřejmě naznačiti, že šlo o zbytečné hromadění exekučních návrhů a že proto měla býti povolena podle § 14 ex. ř. jen exekuce zabavením nároků na vydání věci. Než tento názor stěžovatelé napadají právem, neboť rekursní soud přehlédl, že dlužnice nevytýkala nic v rekursu v tomto směru, a proto se neměl rekursní soud vůbec zabývatí spornou věcí s tohoto hlediska a, pokud tak učinil a z tohoto důvodu zamítl nárok na povolení exekuce zabavením věci dlužnice jsoucích v držení manželů V-ových, stalo se tak neprávem.

Čís. 13796.

Proti usnesení, jímž bylo dáno svolení opatrovnického soudu k vedení sporu opatrovancem, není oprávněn k rekursu ten, proti komu se vede spor.

(Rozh. ze dne 26. září 1934, R I 808/34.)

O p a t r o v n i c k ý s o u d udělil podpůrci Klotildy K-ové, částečně zbavené svéprávnosti, svolení ke sporu o obnovu řízení v dřívějších sporech Klotildy K-ové proti Františku T-ovi. R e k u r s n í s o u d odmítl rekurs Františka T-a.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu Františka T-a do odmítacího usnesení rekursního soudu.

D ů v o d y :

Zmocnění k podání žaloby o obnovu sporu proti rekurentu Františku T-ovi, je vnitřní věcí opatrovnického řízení. Musí býti posuzováno jen s hlediska prospěšnosti pro opatrovanku a není jím František T. přímo dotčen ve svých právech. Neboť přímo ve svých právech je dotčen jen ten, jehož právo po rozhodnutí je jiné než bylo před ním (srovn. rozh. sb. n. s. čís. 11639). Napadeným usnesením však se na právech Františka T-a nic nemění. Tím, že Františku T. podáním žaloby vzniknou útraty, jež proti opatrovance budou snad nedobytné, není ve svých právech přímo dotčen, ba ani tím není dolíčen právní zájem stěžovatelův ve smyslu § 6 zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. n. s. Byl by to jen

hospodářský zájem, který však nestačí (srov. rozh. nejv. soudu sb. čís. 11464, 11635).

Čís. 13797.

Zajišťovací exekuci podle § 370 ex. ř. nelze povolit k zajištění nároku na dodání určitého počtu liber sterlingů.

(Rozh. ze dne 26. září 1934, R I 968/34.)

Na základě rozsudku procesního soudu první stolice, jímž byla žalovaná uznána povinnou dodat žalobkyni 5.500 liber šterlingů proti zaplacení 187.000 Kč, navrhla žalobkyně povolení zajišťovací exekuce knihovním záznamem zástavního práva na nemovitostech. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle §§ 370, 371 ex. ř. jest přípustná zajišťovací exekuce jen k zajištění pohledávek peněžitých, nikoliv však k zajištění jiných nároků, pro které se lze domáhati jen zatímního opatření. Jak svědčí o tom rozsudek první stolice, nejde o nárok peněžitý, poněvadž se neukládá straně žalované, by zaplatila 5.500 liber šterlingů, nýbrž aby je dodala, jde tedy o nárok na dodání jistých dle druhu určených zastupitelných věcí movitých, který jest mimo to podmíněn tím, že žalující strana zaplatí straně žalované určitou částku peněz v korunách československých (srov. rozh. čís. 134, 1857 sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že tu nejde o peněžitou pohledávku. Anglické libry jsou ovšem peníze, ale právě vymáhající věřitelce jako bance by mělo býti známo, že anglické libry jako všechny cizí peníze mohou býti také zbožím, které se kupuje a prodává jako každé jiné zboží. Byla-li podle exekučního titulu povinná odsouzena, by dodala vymáhající věřitelce 5.500 liber šterlingů proti zaplacení 187.000 Kč, jsou v tomto právním poměru anglické libry zbožím a 187.000 Kč penězi. Exekuci k vymožení právního nároku na dodání 5.500 liber šterlingů nelze tedy provést podle předpisů §§ 87—345 ex. ř., nýbrž podle předpisů následujících a jest proto navržená exekuce k zajištění tohoto nároku podle §§ 370 a 371 ex. ř. nepřípustná, jak rekursní soud správně vystihl.

Čís. 13798.

K vydobytí peněžité pohledávky není přípustná exekuce zmocněním k výpovědi smlouvy dlužníka s elektrárnou o dodávání elektrického proudu, kteroužto výpověď jest podmíněn zároveň zabavený nárok dlužníka na vydání jistoty, příslušející dlužníku proti elektrárně při skončení odběru. Byla-li exekuce přece povolena, má i elektrárna jako podlužník právo k rekursu.

(Rozh. ze dne 26. září 1934, R I 1050/34.)